

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 468/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Miroslavom Golianom, Budatínska 16, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5Em/2/2024 a v konaní vedenom pod sp. zn. 5P/150/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. júla 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletej vedenom pod sp. zn. 5Em/2/2024 a postupom okresného súdu v konaní o návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej vedenom pod sp. zn. 5P/150/2024. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu postupovať v oboch konaniach bez zbytočných prieťahov a priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške „25000 0“ eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh možno vyvodiť, že sťažovateľ podal 21. februára 2024 na okresnom súde návrh na výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 38P/58/2016 z 27. júna 2019, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zverení maloletej [REDAKOVANÉ] do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, z dôvodu nerešpektovania dohody matkou maloletej od 13. októbra 2023. Súčasne podal návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej z dôvodu zhoršeného prospechu a vymeškaných hodín v škole a zhoršeného zdravotného stavu maloletej v čase, keď je v osobnej starostlivosti matky. Dňa 29. februára 2024 okresný súd postúpil návrh sťažovateľa na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej Mestskému súdu Bratislava II, keďže vo veci maloletej naposledy rozhodoval Okresný súd Bratislava III. Mestský súd uznesením č. k. 27P/50/2024-72 z 19. apríla 2024 preniesol príslušnosť na okresný súd s odkazom na § 112 ods. 1 Civilného mimosporového

poriadku (ďalej len „CMP“) a skutočnosť, že maloletá má bydlisko v obvode okresného súdu. V ten istý deň okresný súd uznesením č. k. 5Em/2/2024-54 konanie v časti návrhu sťažovateľa na zmenu zverenia maloletej vylúčil na samostatné konanie. V oboch konaniach nariadil termín prvého pojednávania na 23. september 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti podrobne opisuje priebeh bránenia mu v osobnej starostlivosti o maloletú matkou po 13. októbri 2023, zhoršenie školského prospechu maloletej a početné absencie na vyučovaní ospravedlnené matkou, ako aj zhoršenie zdravotného stavu maloletej v dôsledku nedostatočnej starostlivosti matky. Uvedené prirovnáva k starostlivosti matky o jej staršiu dcéru a k bráneniu jej v styku s otcom. Opisuje svoju konfrontáciu s pracovníčkami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senec.

4. Namieta, že okresný súd má už pol roka vedomosť o tom, že od 13. októbra 2023 maloletú nevidel, napriek tomu nezákonne postúpil vec miestne nepríslušnému súdu, čím prispel k predĺženiu napadnutého konania. Na uvedenom nič nemení ani nariadenie pojednávania na 23. september 2024, keďže podľa judikatúry ústavného súdu o priet'ahy v konaní ide, ak súd nekoná aspoň pol roka. Okresný súd nezákonným postupom, v dôsledku ktorého bol niekoľko mesiacov nečinný, porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. V prvom rade ústavný súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že napriek tomu, že sťažovateľ v petite označil dve konania okresného súdu, postupom v ktorých malo dôjsť k namietaným priet'ahom, argumentačne na uvedené nereflektuje a medzi jednotlivými konaniami nerozlišuje. Z opisu skutkového stavu je ale zrejmé, že od podania návrhu 21. februára 2024 do vydania uznesenia z 19. apríla 2024 o vylúčení veci bolo pred okresným súdom vedené iba konanie pod sp. zn. 5Em/2/2024. Sťažovateľ okresnému súdu v tomto konaní vytýka nečinnosť, ku ktorej malo dôjsť v období, keď bola vec (nesprávne) postúpená Mestskému súdu Bratislava II. Podľa ústavného súdu namietaný postup (od 29. februára 2024 do 19. apríla 2024) predstavuje skôr neefektívny postup okresného súdu. Vo vzťahu k nasledujúcemu postupu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Em/2/2024 sťažovateľ v ústavnej sťažnosti ďalšie podrobnosti neuvádza. Vo vzťahu ku konaniu vedenému pod sp. zn. 5P/150/2024 (uznesenie o vylúčení návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na samostatné konanie nadobudlo právoplatnosť 7. mája 2024, čo vyplýva z doložky právoplatnosti verejne dostupnej na internetovej

stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky) uvádza jedinú skutočnosť, a to nariadenie pojednávania na 23. september 2024.

III.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5P/150/2024:

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014, II. ÚS 594/2016).

8. Pre posúdenie prípadných prietáhov v konaní orgánu verejnej moci sa vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia napádaného konania (I. ÚS 266/2021, I. ÚS 172/2022, I. ÚS 405/2022).

9. Ústavný súd už vyslovil, že iba samotné ohraničenie doby trvania napadnutého konania numerickým vyjadrením samo osebe nemôže byť relevantnou okolnosťou, ktorá by ústavný súd viedla k rozhodnutiu o prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a eventuálne k vysloveniu porušenia základného práva sťažovateľov na prejednanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 622/2023).

10. Vo vzťahu k namietanému postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5P/150/2024 nie je z ústavnej sťažnosti zrejmé, akým presne špecifikovaným postupom mestského súdu v napadnutom konaní mali byť práva sťažovateľa porušené. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti je kritériom klasifikačným, nie kvalitatívnym. Kritika právnych záverov všeobecných súdov pri poskytovaní ochrany „zákonným“ subjektívnym právam účastníkov konania musí mať v ústavnej sťažnosti nevyhnutné prepojenie na základné práva a slobody sťažovateľov, a to nielen na úrovni návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ale aj v rovine odôvodnenia ústavnej sťažnosti (III. ÚS 463/2018).

11. Ústavný súd dopĺňa, že nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z ústavnej sťažnosti sťažovateľov, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Označené ustanovenie zákona totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 185/2021 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 81). Na taký účel slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 280/2020). Bolo by neakceptovateľné,

ak by ústavný súd suploval úkony právnej služby povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom (m. m. IV. ÚS 213/2010, II. ÚS 660/2016).

12. Ústavný súd nemá povinnosť preskúmať postup orgánu verejnej moci *ex officio* a vyhľadávať jeho konkrétne pochybenia v označených konaniach. Z tohto dôvodu ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa všeobecnú zákonom predpísanú náležitosť odôvodnenia návrhu podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde a osobitnú náležitosť ústavnej sťažnosti ustanovenú v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. To všetko vedie ústavný súd k záveru o odmietnutí ústavnej sťažnosti sťažovateľa v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5Em/2/2024:

13. Zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (II. ÚS 92/05). Dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy (I. ÚS 278/2024).

14. Vo vzťahu k postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5Em/2/2024 sťažovateľ namieta jeho zmätočnosť v úvodnej fáze (postúpenie veci – návrhu na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej) a uvádza, že na 23. september 2024 je nariadený termín pojednávania. Z ústavnej sťažnosti ani jej príloh ďalší priebeh napadnutého konania nevyplýva.

15. Ústavný súd vníma, že napadnuté konanie patrí do kategórie prioritizovaných konaní, pri ktorých je postup konajúceho súdu hodnotený prísnejšie, a dáva za pravdu sťažovateľovi v tom, že postup okresného súdu (v namietanom rozsahu) v úvode napadnutého konania, teda postúpenie návrhu na zmenu úpravy výkonu, nemožno považovať za optimálny. Rovnako vníma nariadenie pojednávania na 23. september 2024, teda sedem mesiacov po podaní návrhu na výkon rozhodnutia vo veci maloletej, hoci § 377 ods. 1 CMP ukladá súdu rozhodnúť o nariadení výkonu rozhodnutia alebo o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia do šiestich mesiacov od začatia konania.

16. Postup okresného súdu v napadnutom konaní tak ústavný súd hodnotí ako hraničný. Jeho celková doterajšia dĺžka (6 mesiacov v čase predbežného prerokovania veci) však neprekračuje hranicu ústavnoprávnej akceptovateľnosti primeranosti dĺžky konania. Zistený ojedinelý prieťah v napadnutom konaní okresného súdu, aj keď je v zásade neprípustný, nedosahuje v okolnostiach danej veci takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala dospieť bez pochybností k záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (porov. IV. ÚS 410/2023). Na základe uvedených dôvodov ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označeného práva.

18. V závere ústavný súd poukazuje na to, že ak by ďalší priebeh konaní signalizoval vznik ďalších prietáhov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. septembra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu